

בש"פ 2885/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 2885/21

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב'
השופטת ח' מאק-קלמנוביץ) במ"ת 12860-03-21
מיום 11.4.2021

תאריך הישיבה: כ' באייר התשפ"א (2.5.2021)

בשם העורר: עו"ד נמיר אלדבי

בשם המשיבה: עו"ד חיים שוייצר

החלטה

1. נגד העורר, קטין יליד 2003, הוגש כתב אישום שמייחס לו מעשה טרור של ניסיון הצתה, פעולה בנשק למטרות טרור והיזק בזדון. במסגרת האישום הראשון (הוא אישום מספר 3 בכתב האישום המתוקן מיום 7.3.2021) נטען שהעורר ו-5 נאשמים אחרים (להלן: הנאשמים האחרים) קשרו קשר ליידות בקבוקי תבערה לעבר בית מגורים שבו מתגוררת משפחה יהודית בשכונה הסמוכה לג'בל מוכאבר. העורר ייצר בקבוק תבערה אחד ובהמשך יידו העורר והנאשמים האחרים מספר בקבוקי תבערה לעבר הבית. במסגרת האישום השני שמיוחס לעורר (אישום מספר 4 בכתב האישום המתוקן מיום 7.3.2021; להלן: האישום השני), צוין שבסבוע לאחר האירוע שתואר לעיל, העורר קשר עם חלק מהנאשמים האחרים ליידות בקבוקי תבערה לעבר תחנת המשטרה בג'בל מוכאבר. לאחר ייצור שלושה בקבוקי תבערה,

יידו שלושה מהם (ובהם גם העורר) את הבקבוקים לעבר תחנת המשטרה ונמלטו מהמקום.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 22.3.2021 הסכים בא כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה, אך ציין כי ביחס לאישום השני בכוונתו לטעון בהליך העיקרי כי העורר לא היה מעורב בו. העורר הופנה לשירות המבחן לנוער לקבלת תסקיר וביום 8.4.2021 הוגש התסקיר בעניינו. בתסקיר צוין שעל אף שמדובר במעצר ראשון עבור העורר הוא הסתגל לתנאי המעצר וכי הוא נוטל את התרופות לטיפול בבעיה בריאותית ממנה סובל. אשר לחלופת מעצר, עמד שירות המבחן על כך שמקום החלופה המוצע הוא בית הוריו שמצוי בג'בל מוכאבר, בסמוך למקום שבו בוצעו העבירות לכאורה. מטעם זה, ציין שירות המבחן כי אין ביכולתו להמליץ על חלופה במקום זה. בסופו של דבר, ציין שירות המבחן כי נוכח חומרת העבירה ונתוניו האישיים של העורר, הוא מותיר את ההכרעה לשיקול דעת בית המשפט.

3. ביום 11.4.2021 קבע בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ח' מאק-קלמנוביץ) כי העורר יהיה עצור עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בית המשפט עמד על העולה מהתסקיר וקבע שאין מקום לקבל את החלופה שהוצעה על ידי העורר. צוין כי העורר על סף בגירות והיה בן למעלה מ-17 במועד ביצוע העבירות המיוחסות לו; וכי מיוחסת לו מעורבות בתכנון, בהכנות ובזריקת בקבוקי תבערה בצוותא, בשני אירועים שונים. בית המשפט ציין שבעבירות מעין אלו קיימת מסוכנות רבה, ואין מקום לסטות במקרה דנן ממעצר מאחורי סורג ובריח. גם מצבו הרפואי של העורר, כך נקבע, לא מצדיק שינוי בתוצאה זו. אשר לחלופה שהוצעה, ציין בית המשפט כי היא מצויה בסמוך למקום ביצוע העבירות ולמקום הימצאם של המעורבים האחרים, והיא אינה מצמצמת די הצורך את הסיכון שנשקף מהעורר.

4. על החלטה זו נסב הערר שלפניי. העורר טוען כי בית המשפט לא נתן משקל ראוי לנסיבותיו האישיות ובהן לגילו, למצבו הבריאותי, לכך שמדובר במעצרו הראשון ולכך שמעורבותו באירועים המפורטים בכתב האישום היא ברף הנמוך. בכל הנוגע לתסקיר שהוגש בעניינו, טען העורר כי שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחררו רק בגין מיקום החלופה המוצעת, וכי לשיטתו מעצר בפיקוח אלקטרוני ייתן מענה למסוכנות הנשקפת ממנו, ואין כל הצדקה להותירו במעצר עד תום ההליכים. המשיבה התנגדה לקבלת הערר, מטעמיו של בית המשפט המחוזי. המשיבה הוסיפה כי מיקומה של החלופה המוצעת על ידי העורר סמוכה ביותר למקום ביצוע העבירה, וכי כפי שצוין בתסקיר, לא ניתן לאשרה. עוד בדיון שהתקיים לפניי ביררתי האם קיימת נכונות מצד העורר להציע חלופת מעצר נוספת שאינה בסמיכות למקום ביצוע העבירות, או להסכים לבחינת חלופה מוסדית על ידי שירות המבחן, אך בא כוחו דחה אפשרויות אלו.

5. לאחר שעיינתי בערר ובנספחים, ושמעתי את טענות הצדדים בדיון שלפניי, לא מצאתי עילה להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי שלא לשחרר את העורר לחלופת מעצר. אכן, העורר קטין, ונטיית בית משפט זה בעניינם של קטינים היא לבכר שיקולי טיפול ושיקום כבר בשלב המעצר עד תום ההליכים (בש"פ 7245/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (19.9.2017); בש"פ 4877/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (26.6.2016)). עם זאת, אין להתעלם מהמעשים החמורים שמיוחסים לעורר בכתב האישום ומהסיכון הגבוה שנשקף מהם (ראו, למשל בש"פ 5902/18 אגבריה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (15.8.2018) (להלן: עניין אגבריה); בש"פ 8740/15 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (20.12.2015); בש"פ 233/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (16.1.2012)). טענות העורר מופנות למעשה לשאלה אם בנסיבות המקרה יש לראות בחלופה המוצעת – שמצויה כאמור בסמוך למקום שבו אירע המתואר בכתב האישום – ככזו שנותנת מענה מספק למסוכנות שנשקפת מהעורר. בית המשפט המחוזי השיב לשאלה זו בשלילה. כזכור, זו הייתה גם עמדת שירות המבחן שציין בהקשר זה כי "מכיוון שמדובר על נער שחשוד [ב]ביצוע עבירה בשכונת מגוריו, ג'בל אל מוכאבר, לא נוכל להמליץ על חלופה במקום זה". לא ראיתי להתערב בקביעה כי אין בחלופה

המוצעת, ואף במעצר באיזוק אלקטרוני בה, כדי ליתן מענה מספק בשלב זה למסוכנות הנשקפת מהעורר וזאת בעיקר נוכח מיקומה בשכונה שבה בוצעו העבירות לכאורה (אשר לקושי שקיים לשחרר אדם למקום שבו ביצע את המעשה לכאורה ראו עניין אגבריה, פסקה 11; כן ראו והשוו: בש"פ 3444/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9(31.5.2015); בש"פ 5710/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9(31.8.2014)). זאת ועוד, התסקיר מגלה שהעורר מסתגל לתנאי המעצר, כי הוא נוטל את תרופותיו וכי הוא נמצא במעקב רפואי. משאלה הם פני הדברים, איני סבור כי בעת הנוכחית ובחלופה המוצעת נוטה האיזון לטובת שחרור העורר לחלופת מעצר.

לצד כל האמור לעיל, יובהר שככל שבידי העורר יהיה להציג חלופה אחרת, ובכלל זאת גם ככל שתשתנה עמדתו ועמדת משפחתו בנוגע לחלופה מוסדית, שמורה לו זכותו לבקש עיון מחדש בעניין מעצרו. בית המשפט המחוזי יכריע בעניין זה כחוכמתו, בשים לב גם לגילו של העורר ולכך שמדובר במעצרו הראשון.

הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, כ"אבא"יר ה'תשפ"א (3.5.2021).

ש ו פ ט